

Efter min Mening bør man da i Stedet for at spekulere paa Frihandel, som kan skade Industrien og derved os alle, komme ind paa en større Nedsættelse af Finanstolden. Finanstolden er nemlig et af de Omraader, hvor man kan begrænse sig, fordi Finanstolden i Reglen ligger paa Livsfornødenheder. Deri er jeg enig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg), at man — jeg taler ganske vist kun paa egne Vegne — ganske sikkert vilde have kunnet gaa til en større Finanstoldnedsættelse, end der er foreslaaet af Finansministeren. Det samme gælder om Tolden paa Raa- og Hjelpestoffer. Jeg skal ikke lægge en Sten i Vejen for her at komme længere ned. En fornuftig Beskyttelses Borttagelse vil efter min Mening skade specielt Arbejderne betydeligt mere end det, der kan indvindes baade ved Finanstoldens Nedsættelse og ved Industritoldens Nedsættelse eller Borttagelse. Jeg tror, det efterhaanden vil komme til at gaa op for Arbejderne, at de ikke kunne være tjente med at arbejde ad andre Veje end den, jeg her har paapeget. Heldigvis har Finansministeren udtalt tydeligt nok, at han ikke vil være med til at ødelægge en levedygtig Industri. Men hvis man skulde komme ind paa at forringe Industrien, hvad vil saa Resultatet blive? Har man forringet Industriens Afgiftdygtighed baade i Forhold til Stat og til Kommune, naar der ingenting tjenes af Forretningsfolk og Arbejderne ingenting tjene, vil det gaa ud over Handelen, og i Kraft af det gamle Ord, at man ikke kan pille Haar af en skaldet, vil man have tabt saa mange af sine Indtægter, at Udgifterne til Statens Drift komme til at hvile paa Landbruget som Indehaver af Jorden og Embedsstanden, som altid, naar den faar større Byrder, vil søge at faa disse ækvivalerede ved højere Løn. Og Udgifter, som Staten skal bruge til de mange forskellige sociale Krav, som vi hver for sig have bundet os til at gaa med til paa de forskelligste Omraader, ville ikke blive mindre men større. Følgen vil altsaa blive, at man i Virkeligheden maa søge Udgifterne dækkede ved Hjælp af den eneste Stand, der bliver til Rest, nemlig Landbrugsstanden, hvis Byrder, de direkte Skatter, ville blive trykkende i den Grad, at de langt ville overgaa de indirekte Skatters nuværende Tryk. Der er et gammelt Ord, som siger, at hvis et Land skal have Betydning, skal det udvikle sig og vokse, og for at det

kan vokse, skal man sørge for, at der bliver skabt Mulighed for, at de Børn, der fødes, ogsaa kunne faa en god og rigelig Føde, og det kan kun ske ved, at man gaar til en Nedsættelse af Finanstolden, en Fritagelse af Told paa Raa- og Hjelpestoffer og til kun at lægge en lille Told paa de Ting, som kunne siges at være nødvendige til det daglige Forbrug i Landet, men som vi ikke kunne fabrikere selv, dernæst til en fornuftig og rimelig Beskyttelse for den Industri, der er levedygtig i vort Land, og saa naturligvis til en Luksustold. Luksus er jo et Ord, der kan trækkes ud og ind ligesom et Stykke Gummi elastikum. De Ting, som jeg kalder Luksus, ere Vin, Tobak, Silkestoffer, Blomster osv. Derimod mener jeg, Frugt er ikke Luksus, idet det er et i høj Grad gavnligt Næringsmiddel. Hvis vi f. Eks. kunde erstatte Brugen af Cigaretter med Nydelsen af Frugt, vilde det forekomme mig at være en stor Vinding. Samtidig maa jeg bemærke, at naar jeg taler om Vin, indbefatter jeg derunder Brændevin som Luksus. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Minister ikke tog Brændevinsskatten med, fordi jeg tror, at den let vilde kunne have forhindret, at vi fik en Toldlov. Derfor undlader jeg dog ikke at beklage, at det ikke er muligt her i Landet at faa en forhøjet Brændevinsskat. Hvordan der end lovgives, vil det for mig staa som en Plet paa den danske Lovgivning, at vor Brændevinsskat er saa langt under alle andre Landes, at vi skulle være det eneste Land, hvor det anses som en Nødvendighed at have denne kolossalt billige Brændevin. Det er en Skam for Nationen, det siger jeg højt, og det vil jeg gentage. Der er tilmed det ganske grinagtige ved dette Spørgsmaal om Brændevinen, at denne Vare har den allerstørste Beskyttelse. Man svarer kun, jeg tror det er 8½ Øre i Afgift af 1 Pot 8° Brændevin, hvorimod man i Indførsel svarer en Afgift af 23½ Øre pr. Pot, det vil sige, at der er en Beskyttelse paa 15 Øre. Det er mærkværdigt at beskytte en efter min Formening saa stor Luksus som Brændevinen.

Nu taler man fra forskellige Sider om, at man giver Industrien en Hjælp ved en Nedsættelse af Tolden paa Kul og Petroleum. Jeg vil bede de Herrer om at være sikre paa, at det spiller ikke nogen nævneværdig Rolle. Jeg skal tage en Industri som min egen. Hvis vi faa Toldfrihed paa Petroleum og Kul, vil der derved kun opnaas, at en Køber